KIRKENYT
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE
OKTOBER 1999

Slægtshistorisk internetside åbnet

Slægtshistoriske oplysninger om næsten 400 millioner afdøde personer er nu gratis til rådighed via Internettet på Kirkens nye internetside: *www.familysearch.org*

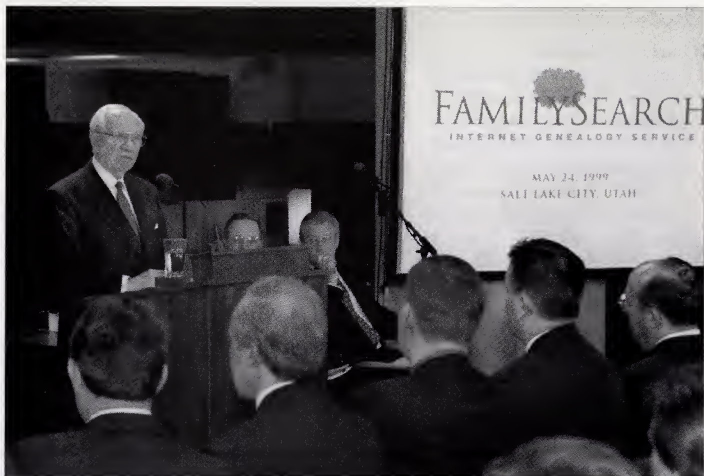
"I de senere år har computerteknologien gjort det muligt at overføre slægtshistoriske optegnelser til store databaser og udgive denne information on-line eller på CD," sagde præsident Gordon B. Hinckley på en pressekonference, der blev afholdt den 24. maj i Slægtshistorisk Bibliotek i Salt Lake City. "Men i dag tager vi det længe ventede skridt, der vil gøre det muligt hjemmefra via internettet at få adgang til nogle af de vigtigste materialer i Slægthistorisk Bibliotek."

Han tilføjede: "Vi begyndte at afprøve denne internetside den 1. april, og reaktionen har været overvældende. Brugerne er overstrømmende i deres taksigelser. Siden da har denne side uden nogen PR-indsats eller forsøg herpå været besøgt mere end 200 millioner gange, hvilket gør det til af en de mest søgte sider på Internettet, og det selv før den blev officielt åbnet."

Præsident Hinckley sagde under denne pressekonference: "Når vi søger at forstå vores slægts historie, kan det ændre vores liv. Det bringer enhed og sammenhæng i slægten. Det at forstå fortiden giver vore unge mennesker noget at leve op til, en arv af respekt. Vi er taknemlige for at kunne bidrage hertil på betydelig vis."

Denne pressekonference blev udsendt samtidigt via satellit til journalister forsamlet i Washington D.C., hvor ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum talte: "Dette er en historisk dag for verdens familier og for mennesker, som interesserer sig for at finde deres oprindelse, deres rødder og deres forfædre, sagde han. Det er en historisk dag og et privilegium for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige at kunne bidrage på denne betydningsfulde måde til den slægtshistoriske indsats i verden."

Ældste D. Todd Chistoffersen fra De Halvfjerds' Præsidium og direktør for Slægtshistorisk Afdeling, sagde: "Denne nye slægtshistoriske

DON GRAYSTON, VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF *DESERET NEWS*

"Når vi søger at forstå vores slægts historie, kan det ændre vores liv," sagde præsident Gordon B. Hinckley ved den pressekonference, som åbnede Kirkens nye slægtshistoriske internetside.

VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF PUBLIC AFFAIRS DEPARTMENT

What's New
FAMILYSEARCH.
INTERNET GENEALOGY SERVICE
THE CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS
SEARCH FOR ANCESTORS
BROWSE CATEGORIES
COLLABORATE WITH OTHERS
PRESERVE YOUR GENEALOGY
ADD A SITE
ORDER FAMILY HISTORY RESOURCES
ABOUT THE CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS
FEEDBACK
HELP
Search for Ancestors
ANCESTOR SEARCH | KEYWORD SEARCH | CUSTOM SEARCH
Ancestor Search searches: Ancestral File, International Genealogical Index (British Isles, North America, and Finland regions), and web sites (by last name only).
First Name | Last Name | Father | Last Name | Mother | Last Name
Spouse | Last Name
Search | Clear
© 1999 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. English approval: 3/1999
Use of this site constitutes your acceptance of these Conditions of Use. Last updated: 3/22/1999
Privacy Policy. Last updated: 3/22/1999 11

Internetsiden www.familysearch.org *gør det muligt for brugere med det samme at søge efter deres forfædre eller vælge mellem andre muligheder.*

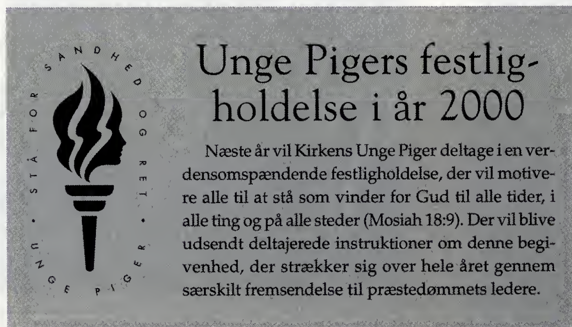
søgemulighed vil revolutionere den måde, hvorpå mennesker søger deres rødder via Internettet. Det har været en kæmpemæssig opgave. Hundredvis af frivillige har givet af deres tid for at vurdere de tusindvis af slægtshistoriske databaser, som allerede findes derude, lige fra den enkeltes hjemmeside til væsentlige kilder."

Indhold og muligheder

- Internetsidens nye søgemaskine gør det muligt for brugere at søge efter specifikke navne og slægtsforhold via Kirkens on-line database, som i første omgange indeholder Ancestral File™ og dele af International Genealogical Index® (IGI) og vil hele tiden blive udvidet.
- Denne søgemaskine gør det også muligt at gennemføre avancerede søgninger blandt tusindvis af slægtshistoriske internetsider, som er blevet vurderet af frivillige fra Kirken. Interesserede enkeltpersoner, grupper, institutioner og selskaber kan anbefale deres egen eller andres internetsider til at blive medtaget her.
- Brugere har on-line adgang til et katalog over verdens største slægtshistoriske bibliotek, nemlig Kirkens Slægtshistoriske Bibliotek, som indeholder mere end tre millioner mikrofilm, mikrokort og bøger. De fleste af disse materialer kan bestilles gennem **familysearch.org** til brug ved personlige undersøgelser på ethvert af de 3.400 slægtshistoriske centre i verden.
- Brugere kan via denne internetside dele deres egne undersøgelser og samarbejde med andre, der undersøger de samme slægtslinier.
- Brugere kan gemme deres egen slægtshistoriske information ved at indsende elektroniske filer gennem internettet til et indeks, som efterkommere kan søge i. En database ved navn Pedigree Resource File vil samle bruger-indsendte slægtstavler, så vel som slægtstavler, som er indsamlet fra trykte slægtshistorier samt fra andre kilder, herunder statsarkiver.
- Hvis brugerne vælger det, kan de se slægtshistoriske kilder – herunder bøger, software og CD'er – som er mulige at købe fra Kirken, eller de kan lære mere om Kirkens lære.

Uventet søgning

Internetsiden **familysearch.org** blev gearet til at kunne klare 25 millioner besøg pr. dag, men hurtigt efter den officielle åbning, blev denne side overvældet med mere end 40 millioner besøg hver dag – hvilket omtrentligt svarer til 400.000 brugere – samt et anslået antal på yderligere 60 millioner daglige besøg, der dog ikke kom igennem. På grund af denne overvældende brug oplevede mange mennesker forsinkelser eller vanskeligheder med at komme i kontakt med internetsiden. Kirkens teknikere arbejdede tæt sammen med systemudviklerne for at sprede presset og møde udfordringen. Efter den store interesse, som blev skabt ved den officielle åbnening af internetsiden, har besøgstallet ligget mellem 20 til 40 millioner dagligt.

Præsident Hinckley taler ved World Affairs Council

"Vi underviser, træner, opbygger, uddanner og giver mulighed for vækst og udvikling", sagde præsident Gordon B. Hinckley til medlemmer af Worlds Affairs Council i Los Angeles i Californien den 13. maj 1999. "Vi giver håb til mennesker uden håb, og der findes ikke noget større, man kan give et menneske, end håb."

Ca. 2.300 mennesker – mere end halvdelen af dem medlemmer af andre trosretninger – deltog i dette forum, herunder politikere, undervisere og diplomater fra 19 konsulater. "Vi har i underudviklede lande unge mænd og kvinder, hvoraf mange af dem har evnerne, men ikke mulighed for at bedre deres egen situation", sagde præsident Hinckley. "De kan ikke gøre det uden hjælp. Vi er i færd med at hjælpe en del af dem og arbejder med at kunne hjælpe endnu flere med at uddanne sig ved universiteter i deres hjemlande, hvor vi ligeledes driver det, som vi kalder institut, hvor de kan studere og opleve et fællesskab sammen. Vi tilvejebringer en stige, som gør det muligt for dem at kravle ud af den fattigdom, som omgiver dem, og få noget bedre ud af deres liv og finde et ærefuldt og respekteret sted i samfundet, så de på betydningsfuld vis kan bidrage til den nation, hvor de bor."

Præsident Gordon B. Hinckley fortalte videre, hvordan Kirken øver en god indflydelse verden over: "Vi har givet mikrolån, hvorved små beløb bliver lånt til dem, for hvem 100, 200 eller 300 dollars kan betyde en afgørende forskel i deres fremtidige liv. Når vi har ydet denne form for kredit, bliver disse mennesker iværksættere, som er stolte over det, som de gør, og som løfter sig selv ud af det slaveri, som har holdt deres forfædre i lænker i generationer. Fra en brødbutik i Ghana til et snedkeri i Honduras gør vi det muligt for mennesker at lære færdigheder, som de aldrig drømte om at kunne tilegne sig samt gør det muligt for dem at løfte deres levestandard til et sted, hvor de ikke før drømte om at kunne nå."

Præsident Hinckley beskrev, hvordan Kirken på verdensplan har hjulpet ved katastrofer og fortalte, at Kirken har arbejdet side om side med andre hjælpeorganisationer i Afrika, Mexico, Bangladesh, Kina, Bosnien, Nordkorea og Centralamerika: "Med det samme vi erfarede om den nylige tragedie i Kosovo," sagde præsident Hinckley, "besluttede vi at hjælpe til, hvor vi kunne. Mandag overvejede vi, hvad vi kunne gøre. Tirsdag godkendte vi planerne og samme dag blev nødhjælp i form af mad begyndt at blive samlet på velfærdspladsen i Salt Lake City. Onsdag fløj et stort fragtfly lastet og sendt til Europa. Torsdag var det på vej dertil. Fredag blev hjælpen læsset af og ... givet til de trængende mennesker."

Han fortsatte: "Når behovet opstår, kan vi handle hurtigt uden bureaukrati og andre hindringer. Tusindvis af ulykkelige mennesker, som ikke tilhører vores tro, er blevet velsignet i disse lande, hvor der hersker frygtelige tilstande."

Præsident Hinckley takkede embedsmænd i landene for deres "gæstfrihed i udstedelsen af visa til vores missionærer, som besøger deres nationer: "Det er vores ønske overalt at gøre dårlige mænd gode og gode mennesker bedre. Uanset hvor vi drager hen, går vi ind ad fordøren. Vores repræsentanter ærer loven i de nationer, hvor de drager hen og underviser folket om at være gode samfundsborgere."

Sandhedens vilkår i denne verden...

Hensigten med denne lille artikel er at uddybe følgende sætning: "En hængelås har kun 100 procent værdi, dersom nøglen er der." En sætning alle mennesker kan erkende som en dyb sandhed. Men hvorledes forholder det sig i det virkelige liv? Jo, der vil mennesker vedkende sig hængelåsen, men nøglen vil de ikke kendes ved.

Det vil i oversat betydning sige, at man erkender, at jorden og mennesker, foruden dyrene og stjernerne er en realitet (hængelåsen), men NØGLEN, som er vores Herre og mester Jesus Kristus, Guds søn, vil man ikke kendes ved.

Han er sandheden, vejen og livet.

Det er mit håb, at denne artikel har givet stof til eftertanke.

Bjarne Bæk. Skive

"Vidunderlige ting" sker i Colombia

"Vidunderlige ting" sker i Colombia, mens medlemmerne drager fordel af det nyligt indviede tempel her, og Kirken har fået en højere profil fra det nyligt afholdte åbent hus i templet.

Af John L. Hart

"Der sker vidunderlige ting her", siger tempelpræsident Jerry Cahill fra templet i Bogotá i Colombia. "Vi får en vidunderlig støtte fra lederne."

Medlemmerne er ivrige efter at opnå templets velsignelser, forklarer han, idet han siger, at den første dag templet var åbent den 27. april var der planlagt 36 beseglinger, men i virkeligheden blev der gennemført ca. 80.

"Stavene havde to eller tre mennesker, for hver en, som de sagde, at de have med," forklarer han. "Medlemmerne bønfaldt os om at måtte komme ind. Det var så stort et behov. Jeg lukkede først templet klokken 1 om natten."

Tempelpræsidentskabet glæder sig over den vedvarende reaktion lige siden, selv om tilstedeværelsen af og til er blevet afbrudt af transportstrejker og arbejdskrav.

I de 33 år, som er gået, siden Kirken blev oprettet her, er medlemstallet vokset til 123.000. Colombia har nu 23 stave, 4 missioner og 21 distrikter. Der er blevet bygget kirkebygninger overalt i nationen, og Kirken er kendt fra grænse til grænse. Det er rigtigt, at Colombia er udfordringernes land, eftersom næsten 20% af arbejdsstyrken er uden arbejde. Antallet af voldsforbrydelser er ligeledes højt.

Men på trods af denne uro er der flere og flere mennesker, som lærer Kirken at kende. Ved åbent hus i forbindelse med templet, voksede antallet af besøgende hele tiden. Den sidste dag kom der mere end 20.000 besøgende. Det var hovedsageligt colombianere, der ikke var medlemmer, som var til stede, og de lyttede meget opmærksomt, mens de blev belært om princippet om evige familier.

"De vidunderlige ting" for Colombia begyndte den 10. maj 1966, da ældste Spencer W. Kimball, der da tilhørte De Tolv Apostles Kvorum, sammen med ældsterne Randall G. Harmsen og Jerry Broome, der var de to første missionærer, ankom til Bogotá. Missionærerne blev budt velkommen af familien Harold M. Rex, som blev den første grenspræsident samt af Lewis Satterfield og Lewis E. Burnham. Disse familier havde afholdt kirkemøder i deres hjem, før missionærerne kom. Claire Hodgins, hvis mand ikke var medlem, kom ligeledes med sine børn. Andre medlemmer, som var blevet omvendt andre steder, omfattede Pedri Quiñones, Juan Vela og Enrique Castillo.

Den næste dag den 11. maj indviede ældste Kimball Colombia til forkyndelsen af evangeliet og organiserede den første gren. Ældste Harmsen og Broome lejede hurtigt en bygning som den første kirkebygning – en tidligere bolig for en general, en "fin ejendom", umiddelbart vest for byens militærhospital, som nu er et lighus, og de begyndte at købe møbler og stole. De fandt til sidst en designer, som lavede særlige bænke uden søm til ære for de mormonske pionerbyggere.

JOHN L. HART, VENLIGST STILLET RÅDIGHED AF CHURCH NEWS

Præsident for templet i Bogotá, Jerry P. Cahill, i midten, med sine rådgivere, José Acinto Pira Quiue samt Arthur A. Done, forlader templet.

Ældsterne Michael Mortensen og James Kelsey ankom den 16. juni og den 24. juli 1966. Medardo Antonio Vela Hernandez, der blev døbt af bror Satterfield, blev den første nyomvendte.

"Nogle af de første kontakter, som vi havde i Bogotá var familien Castillo, som var blevet henvist af slægtninge, der havde set Kirkens pavillon ved verdensudstillingen i New York," mindes bror Mortensen. "Man må huske, at disse colombianere ikke viste noget som helst om Kirken, ej heller havde de set eller mødt missionærerne. Men da vi bankede på familien Castillos dør, åbende en enke døren og stak hovedet ud. Det forsvandt hurtigt igen, hvorefter vi hørte en eller anden råbe: 'De er her! De er her!' "

"Ikke længe efter døbte vi tre af familien Castillos medlemmer, men ikke før de havde læst alle standardværkerne. Colombia er et sådant smukt land, hvis skønhed kun overgås af folkets", siger han. "At banke på døre var den rene glæde, fordi vi næsten altid blev inviteret ind. Selv mennesker, som inviterede os ind, men forkastede budskabet, gjorde det meget høfligt."

Ældste Julio E. Davila, som tjente i De Halvfjerds' Andet kvorum fra 1991 til 1996, var en af de stærke pionerle-

dere, som hjalp med til at lægge grunden til den vækst i Kirken, som er indtruffet i de senere år. Han blev sammen med sin hustru, Mary, døbt den 4. august 1968, da der var ca. 200 medlemmer i tre grene i hele Colombia. Han tjente som grens- og distriktspræsident, og da den første stav blev dannet i Colombia i 1977, tjente han som dens første præsident. Han tjente ligeledes som præsident for missionen i Cali i Colombia fra 1981 til 1984.

"Det er 31 år siden, at jeg sluttede mig til Kirken", siger han. "Jeg tænker stadig på de første kirkebygninger, som blev bygget på den tid. Mange medlemmer troede ikke, at vi ville få et tempel. Men nu er templet ... virkelig her."

Et andet tidligt medlem, Norma Ramos, blev døbt i Brasilien i vinteren 1969. Året efter bragte hun som enlig mor sine børn til Bogotá, hvor hun ledte et brasiliansk kulturcenter.

Som nyomvendt "forstod jeg ikke, hvorfor ikke alle mennesker i verden sluttede sig til Kirken" siger hun. Men kun få havde sluttet sig til grenen, som hun kom i, havde kun ca. 20 medlemmer, som kom regelmæssigt. Søster Ramos underviste i Hjælpeforeningen, selv om hun ikke kendte meget til Hjælpeforeningen.

I løbet af disse første år oplevede hun en personlig prøvelse, da hendes første barn, en søn, døde af en svulst i hjernen. Oplevelsen ved graven var frygtelig for hende. "Han var livløs, men han var mit barn, og jeg måtte lægge ham i den kolde og mørke jord," siger hun. "Det var et frygteligt øjeblik, men netop som kisten blev sænket ned, begyndte medlemmerne at synge 'Kom, kom Guds folk', der gav mig fred i mit hjerte: Jeg ved, at han har det godt og går fremad."

Hun husker indsamlingen til templet i São Paulo på den tid. Hun gav sin vielsesring til sagen og har altid følt, at hun er blevet velsignet for sit bidrag.

Da byggeriet af templet i Brasilien blev indledt i begyndelsen af 1970'erne, blev Jaime Chaparro Pinzón, Flor Ángela H. de Chaparro, Lucía Lozano de Gómez samt Helena de Rivera, der alle længe havde været medlemmer, bedt om at bidrage til tempelfonden. "Vi løftede langsomt vore hænder", mindes søster Gómez. De husker, at de solgte tøj, for at skaffe penge til deres del.

FOTO: JOHN L. HART, VENLIGST STILLET RÅDIGHED AF *CHURCH NEWS*

Leopoldo Ramos, viceformand for tempelkomitteen samt Carlos Fernández, besøgende fra Equador, besøger Bogotás regeringssæde.

Vilna Ferreira fra Tierralinda Ward i Bogotá Stav i Colombia blev døbt i 1972 efter at have kontaktet missionærerne for at vise, at de var forkerte på den. "Jeg var teenager den gang. Under den første lektion begyndte jeg at føle Ånden, og det var begyndelsen til det hele", siger hun. Hun havde boet på en kirkeskole, men havde været meget utilfreds.

Hendes kommende ægtemand, Jamie, som senere opnåede en MBA-grad fra BYU, sluttede sig til Kirken på omkring den samme tid. I 1972 kom seminar til Colombia, og "det var nøglen for os til at forblive trofaste", siger han. "Vi gjorde alt i grenen. Jeg havde fem kaldelser. Der var mange unge dengang, og de unge udførte det meste af arbejdet. Jeg forberedte og velsignede nadveren, holdt tale og bad en af bønnerne. Missionærerne var ligeledes kraftigt involveret i grenen."

Vilna tjente som præsidentinde for Primary, da hun var 17 år gammel, og Jamie tjente som rådgiver i grenspræsidentskabet, da han var 19 år gammel. Ud over det gik de også til fods til de forskellige søndagsmøder, som blev holdt særskilt på den tid. "Det var som om vi brugte hele sabbatten på vej til eller fra møder", siger hun.

Han ønskede at udføre en mission, men der var ingen, som vidste hvordan man kaldte en til mission, mindes han, men til sidst udførte både han og hans kommende hustru en mission. Da de vendte tilbage, blev de forlovet. Da de forstod vigtigheden af et tempelægteskab, lånte de penge til at rejse til templet i Washington D.C., hvilket var et "meget usædvanligt" skridt for unge colombianere på den tid. De blev senere kaldet til endnu en mission, da han præsiderede over Cali-missionen i Colombia fra 1993 til 1996.

"Det er et mirakel at have templet her," siger han. "Vi håber, at templet vil øge vores fred."

Artiklen venligst stillet til rådighed af Church News den 5. juni 1999.

"Den længe ventede dag" da den første kirkebygning i Madagaskar indvies

Den første kirkebygning i Madagaskar blev for nylig indviet i hovedstaden Antananarivo. Den blev kaldt "den smukkeste kirkebygning i Antananarivo" af sin arkitekt og omfatter missionshjemmet for Antananarivo Missionen i Madagaskar, missionens kontorer samt kirkebygning for Antananarivo 2. og 3. gren.

VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF ANTANANARIVO MISSION I MADAGASKAR

Ældste Dennis E. Simmons, til venstre, afdækker Kirkens logo nær ved indgangen til den nye bygning.

Mere end 600 mennesker, der sad i kirkesalen, dåbsværelset og den store kultursal i kælderen, overværede indvielsen den 9. maj. ældste Dennis E. Simmons fra De Halvfjerds, som er præsident for det sydøstlige område i Afrika, bad indvielsesbønnen for bygningen.

Udover ældste Simmons talte R. Chris Fee, præsident for Antananarivo Missionen i Madagaskar samt distriktspræsident Elie Rajaonarison.

Forud for indvielsen blev der afholdt en pressekonference med ældste Simmons og præsident Rajaonarison om aftenen den 6. maj. En tv-station havde besøgt bygningen nogle dage før og bragte en positiv historie i aftennyhederne.

To dage senere deltog flere hundrede mennesker i et åbent hus arrangement, hvor silkesnoren blev klippet over. Gæsterne til det åbne hus kl. 10 begyndte allerede at ankomme kl. 8 om morgenen. Mange samledes i et stort telt for at høre bemærkninger fra ældste Simmons og præsident Rajaonarison, som ledte denne begivenhed. Den udendørs ceremoni omfattede en bevægende udgave af den madegassiske nationalsang sunget af et distriktskor.

Ældste Simmons og distriktspræsidentskabet førte efter deres taler forsamlingen hen til hovedindgangen, hvor et marmorskilt med Kirkens logo blev afsløret. Forsamlingen fulgte derefter med hen til hoveddøren til bygningen, hvor ældste Simmons og en lokal regeringsembedmand, Marcelle Ratovoharison, sammen klippede det gyldne ceremonibånd over. Besøgende gik derefter tur gennem bygningen, hvor værelserne var fyldt med udstillinger af Kirkens historie, lærdomme, skikke og skrifter. Grupperne fortsatte med at besøge bygningen hele dagen lang, indtil mørket faldt på og afsluttede aktiviteterne.

Indvielsen af bygningen, som er en omfattende ombygning af en eksisterende bygning, var en længe ventet dag for Kirkens medlemmer i denne ø-nation med 15 millioner indbyggere, der ligger udfor Afrikas sydøstkyst. Byggeriet begyndte i 1997, efter at Kirken havde købt jorden, som er placeret på en bakke med udsigt over historiske steder, deriblandt den madegassiske dronnings palads. Under byggeriet stillede de lokale beboere mange spørgsmål, herunder: "Hvorfor er der ikke et kors på toppen?", hvilket gav mulighed for at undervise.

I løbet af de 2 år, som byggeriet varede, voksede antallet af fuldtidsmissionærer fra 30 til flere end 50, der kommer fra forskellige dele af verden, herunder Frankrig, Australien, Storbritannien, Elfenbenskysten, Kongo, USA og Canada. Medlemstallet i Madagaskar er vokset dramatisk med nu fem grene og et distrikt i Antananarivo. Missioneringen blev indledt der i 1991.

Artiklen venligst stillet til rådighed af Church News den 5. juni 1999.

Første kirkebygning i Grækenland indviet

Den første SDH-kirkebygning i Grækenland blev indviet den 30. maj. Kirkens medlemmer føler, at denne bygning er vigtigere for dem end Parthenon-templet i Athen, der blev bygget her mellem 447 og 432 f. Kr. som kronen på den fordums græske, klassiske kunst.

Af Carolee Harmon

"Denne bygning er en investering af tro," sagde ældste Charles Didier fra De Halvfjerds, der er præsident for det østlige Europa, og som talte ved indvielsesmødet. "Mens I fortsætter med at leve retskaffent og betale jeres tiende, vil andre kirkebygninger blive bygget," fortalte han forsamlingen. Efter sine bemærkninger bad ældste Didier indvielsesbønnen.

Mere end 200 mennesker deltog i indvielsen. Et anslået tal på 20% af forsamlingen var undersøgere af Kirken.

Ældste Didier udtrykte i sin tale sin taknemlighed for religionsfriheden og friheden til at udtrykke sig frit i Grækenland. Han bemærkede, at Grækenland anerkendes som civilisationens vugge, og som det land, hvor nogle af de første kristne blev døbt.

"Denne bygning vil være et sted, hvor vi vil lære hvad, og hvordan vi skal tilbede – efter at vi først har lært det i vores eget liv og i vores hjem," sagde ældste Didier. "Denne kirkebygning vil være et fyrtårn og et banner for folk, som kommer her – som viser, at evangeliet er blevet gengivet på jorden."

Præsident Tagg B. Hundrup fra Athen Missionen i Grækenland, som omfatter syv lande på tre kontinenter, talte også til medlemmerne. Han sagde: Denne kirkebygning vil være et anker for det græske folk ... og vil hjælpe Kirken med at vokse." Præsident Hundrup citerede ældste Gordon B. Hinckley, der som apostel besøgte Grækenland sammen med præsident Harold B. Lee i 1972 og indviede landet, så "det gengivne evangelium kan blive undervist her med kraft og vidnesbyrd."

Indvielsen af den første kirkebygning i Grækenland var ligeledes en tid til at mindes apostlen Paulus' rejser og vidnesbyrd, "som prædikede på Marshøjen og på den gamle markedsplads ca. 8-9 kilometer fra denne nye kirkebygning," fortsatte præsident Hundrup.

Athen-Missionen i Grækenland blev dannet den 1. juli 1990 fra en opdeling af Østrig Wien Øst Missionen. Tre grene mødes i den nye kirkebygning. En fjerde gren, Thessaloniki Gren, mødes i Thessaloniki.

Aftenen før indvielsen gennemførte medlemmer og missionærer en koncert i den nye kirkebygning for ca. 200 gæster. De besøgende blev hilst velkommen af Patrick Sankoh, dennes hustru, Hawa og deres tre døtre, Kadijatu, Fatma og Marie. De sluttede sig til Kirken for seks år siden.

Kirkens medlemmer i Grækenland er, selv om de kun er få i antal, eksempler på en levende tro. Dimitrious Karaboulas, som blev døbt for et år siden, mens han opholdt i England for at afslutte en magistergrad, sagde: "Jeg vil altid huske England, ikke for min akademiske grad, men for min omvendelse. Denne kirkebygning er bedre end nogen anden, fordi den er vores."

En uge før indvielsen blev en græsk landskabsgartner ansat for at færdiggøre haven. Han var så glad over at arbejde her, at han accepterede et eksemplar af Mormons Bog, og han er nu ivrig efter at lære mere om, hvad der sker inde i bygningen.

Magdelena W. Atao ankom fra Filippinerne for 12 år siden for at arbejde som barnepige. Hun accepterede en invitation fra missionærerne til at komme i kirken, men følte i første omgang ikke, at hun hørte til her. Så en dag, mens hun var i kirke, mødte hun en tidligere ven, som opmuntrede hende til at studere Mormons Bog. Hun blev døbt for et år siden. "Jeg føler Ånden så stærkt i denne bygning. Jeg elsker denne Kirke af hele mit hjerte," sagde hun.

John Andreadakis blev født og opvoksede i Grækenland, men forlod landet som ung mand. Han oplevede et ønske om at vende tilbage til sit fødeland og dele evangeliet med andre, hvorfor han og hans hustru, Nancy, solgte deres hjem i Colorado Springs, Colorado og flyttede til Grækenland. Han er nu præsident for Piræus Gren.

"Vi blev tilskyndet af Ånden til at vende tilbage og være et eksempel med hensyn til at undervise mennesker om Jesus Kristus", sagde han. "Der er meget modstand her, og mennesker her har ikke oplevet andre religioner."

Dimitra Tzamaloukas var meget syg og havde nået et lavpunkt i sit liv, og hun søgte og bad om vejledning. "Hvis du ønsker, at jeg skal leve", bad hun, "så vis mig den sande kirke." Kort tid derefter gav en missionær hende et eksemplar af Mormons Bog. "Jeg begyndte at læse og fortsatte med at bede. Jeg følte helbredelsens kraft i mit liv, og at Jesus virkelig vidste, hvad jeg gennemgik." Hun blev snart døbt og har siden været en styrke for sin gren.

Artiklen venligst stillet til rådighed af Church News den 12. juni 1999.

Samtale: Medlemmer i forsvaret

Militærtjeneste er ofte en tid med personlig vækst, men en del medlemmer blandt de militære personel oplever en udfordring i at bevare åndeligheden og kontakten med Kirken. For at finde frem til, hvordan man kan styrke medlemmer i forsvaret har Kirkens blad talt med Paul Jensen, som er pensioneret oberst i USA's luftvåben, og som tjener som Kirkens militære forbindelsesofficer.

Spørgsmål: Er det en god idé for unge mennesker at tjene i forsvaret?

Svar: I dagens verden er der nogle sidste dages hellige, som viger bort fra frivilligt at træde ind i forsvaret på grund af en opfattelse af lave moralske standarder i forsvaret. Men hvis man rejser bort for at læse videre eller arbejde kan det også bringe et ungt menneske ind i et udfordrende moralsk miljø med et lignende pres og fristelser. Hvis unge mennesker ikke er tapre, trofaste og sande overfor deres pagter, vil de opleve de samme problemer i uddannelsesinstituionerne og på arbejdet som de vil opleve i militæret.

Nogle nationer har værnepligt, såsom Norge, Korea og Taiwan. Andre nationer indkalder deres borgere til militærtjeneste efter behov. Som sidste dages hellige accepterer vi disse forpligtelser. Vi tror på at ære og opretholde vore nationers love, uanset, hvor vi bor.

Præsident James E. Faust, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab har sagt: "En af de største pligter som borger er at forsvare sit land. Det er, fordi militærtjeneste under krig ofte kræver det største offer – selve livet." Han fortsatte: "Jeg tjente i tre år under 2. verdenskrig. I det meste af den tid var jeg gift og levede adskilt fra min hustru i lang tid. Jeg blev indkaldt og tjente, fordi det var landets lov. Jeg var ikke nogen helt, men jeg tror på, at jeg gjorde det rigtige" ("The Integrity of Obeying the law" i Vital Speeches of the Day, 1. september 1995, s. 687).

Spørgsmål: Hvad hjælper militært personel med at forblive stærke i Kirken?

Svar: De lokale ledere og hjemmelærerne kan hjælpe med til at forberede de unge mennesker, som snart skal indtræde i forsvaret. De kan hjælpe rekrutter med at forstå, hvordan de kan bevare deres standarder, undervise andre om evangeliet og holde fast i Kirken som i et anker i stormen. For mange unge mennesker fører militærtjeneste til aktivering og omvendelse, efterhånden som de modnes over for vanskelige forhold og er et godt eksempel for deres kammerater og ledere. Når de unge mennesker, som har været mindre aktive derhjemme i deres eget ward, bliver budt varmt velkommen af deres kirkeleder og kammerater i Kirken på de militære tjenestesteder, så tager mange imod muligheden for at begynde på en frisk i Kirken og tager derefter på fuldtidsmission.

De, som tjener i forsvaret, fortjener vores støtte og taknemlighed.

Her følger nogle praktiske forslag til sidste dages hellige, der tjener i forsvaret:

- Bed regelmæssigt. Studér skrifterne dagligt. Overvej og meditér.
- Lev retskaffent og vær værdig til Herrens Ånd og beskyttelse.
- Undgå enhver form for ondt, selv antydningen deraf.
- Forbliv i kontakt med din familie.
- Find Kirken med det samme, hvis du bliver forflyttet. Før du kommer i forsvaret, så bed din biskop om at hjælpe dig med at finde det ward eller den gren, som betjener dit militære tjenestested. Du kan også kigge i telefonbogen eller spørge tjenestestedets feltpræst. Der findes næsten altid et ward, gren eller gruppe, hvor end vil blive stationeret i land eller på havet.
- Vær aktiv i dit ward, gren eller gruppe. Kirken er som et hjem, når du er borte fra dit eget hjem.
- Gør brug af dine muligheder for at missionere.
- Bær din uniform med ære. Bring ære til dig selv og den Kirke, som du repræsenterer.

Spørgsmål: Giver militærtjeneste muligheder for at påvirke andre på en god måde?

Svar: Præsident Thomas S. Monson, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab har sagt: "Vore mænd og kvinder i uniform har påvirket tusindvis af mennesker på en god måde. Hvordan gør de det? De efterlever Guds befalinger og lærer andre om hans guddommelige ord. De er forberedt på at give en årsag til det håb, som lever i dem. De er tilstrækkelig bekendt med Kirkens lærdomme, så de kan røre en spørgende ven i dennes hjerte. Jeg hylder dem. Jeg ærer dem. Jeg hilser dem."

Mulighederne for dåb, fastholdelse og aktivering i forsvaret er fænomenale. Hvis et ungt menneske, som efterlever evangeliet, er venlig og accepterer andre som Guds sønner og døtre, gør sig den mindste anstrengelse – såsom at invitere andre til Kirkens aktiviteter, fester og institutklasser – vil dem, som Herren har forberedt, reagere. En af den amerikanske hærs store uddannelsessteder ligger i Fort Jackson i Syd Carolina. Sidste år sluttede mere end 130 mennesker her sig til Kirken, hvilket er mere end visse missioner. Jeg besøgte for nylig denne gren, og så, hvordan de lokale medlemmer, som var blevet kaldet som ledere i denne militærgren personlig trykkede mere end 180 unge mennesker i hånden, som kom i fire busser for at gå i kirke. Den søndag, jeg var der, gav fuldtidsmissionærerne 38 første lektioner, og jeg var vidne til seks dåb. Hvis disse nyomvendte og aktiverede medlemmer fastholdes på passende vis på deres næste tjenestested, så vil denne indsats fortsætte med at opbygges, og de vil blive venner med og føre andre ind i fællesskabet.

Som medlemmer af Kirken har vi dybe rødder i det at tjene vores nation og beskytte den religiøse frihed og vores ret til at tilbede i henhold til vores samvittighed. Når et menneske iklæder sig en uniform og følger en retfærdig sag i en militær situation, så beskæftiger han eller hun sig i bund og grund med at beskytte handlefriheden. Hærføreren Moroni og Helaman er store eksempler på mænd, som bar deres nations uniform – uanset om det var bogstaveligt eller billedligt – med ære og ædel hensigt. Det er måske ikke enhver givet at få det ansvar at tjene i forsvaret, men det er alles ansvar at støtte dem, som gør det. De fortjener vores anerkendelse, ære og taknemlighed.

Hjælpeforeningen ærer Egyptens tidligere førstedame

Madame Jehan Sadat, tidligere førstedame i Egypten, blev æret af Hjælpeforeningen den 23. april for sin humanitære indsats for kvinder og børn. Hun var på besøg i Utah for at tale ved eksamenshøjtidligheden på BYU den 22. april.

Af Julie Dockstader

Ældste Jeffery R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum og medlemmer af Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab var vært for Madame Sadat, der er enke efter Anwar Sadat, den tidligere præsident for Egypten, samt for medlemmer af hendes følge ved en frokost i Joseph Smith Memorial Building i Salt Lake City.

Den lokale presse var til stede, da ældste Holland gav Madame Sadat begyndelsen til hendes slægtshistorie og en porcelænfigur på en træfod – med titlen Det første skridt – en figur med en lille pige, der går fra sin mor hen til far. Virginia U. Jensen, førsterådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, gav Madame Sadat et certifikat fra Hjælpeforeningen, der roste Madam Sadat for hendes bidrag til kvinder og børn overalt i verden. Sheri L. Dew, andenrådgiver i hovedpræsidentskabet, gav Madame Sadat en bog om Marjorie P. Hinckley, hustru til præsident Gordon B. Hinckley, samt en mahogniæske med Hjælpeforeningens emblem (Mary Ellen W. Smoot, Hjælpeforeningens hovedpræsident var på opgave i Stillehavet).

Dette er anden gang i løbet af mindre end seks måneder, at Madame Sadat har besøgt Kirkens hovedsæde.

Artiklen venligst stillet til rådighed af Church News, 22. maj 1999

Første spadestik

Præsident Gordon B. Hinckley og præsident Thomas S. Monson, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, foretog et overraskende besøg og overværede det første spadestik til templet i Palmyra i staten New York den 25. maj 1999: "Dette er hvor det første syn fandt sted, og jeg mener, det er passende, at vi bygger et Herrens hus på denne jord," sagde præsident Gordon B. Hinckley. "Jeg betragter dette tempel som måske det mest betydningsfulde i hele Kirken i en henseende. Det var lige her i den hellige lund, at det alt sammen begyndte." Kirkens tempel nummer 100 vil blive bygget på toppen af en høj, der skuer ud over den hellige lund.

Præsident Monson citerede ved det første spadestik essayisten John Ruskin: "Lad os derfor, når vi bygger, tænke på, at vi bygger for evigheden. Lad det ikke blot være en glæde i nuet, eller for brug i nuet; lad det være et sådant bygningsværk, som vores efterkommere vil takke os for."

Der er indledt bygning af fem yderligere templer. Det første spadestik er for nylig blevet taget til følgende templer: Adelaide; Australien, Louisville; Kentucky; Medford; Oregon, Suva på Fiji samt Veracruz i Mexico.

Præsident Gordon B. Hinckley (til venstre) og præsident Thomas S. Monson deltager i ceremonien omkring det første spadestik til templet i Palmyra i staten New York.

Dansk kirkebygning bliver nyt tempel

Næsten 700 sidste dages hellige fra Danmark og det vestlige Sverige mødtes den 24. april i kirkebygningen på Priorvej i København for at deltage i indvielsen af byggeriet af templet i København. På mange måder vil templet i København, ligesom templet i Vernal Utah, der blev indviet i 1997, indebære omfattende fornyelse af den eksisterende bygning.

Kirkebygningen på Priorvej blev oprindeligt indviet af ældste John A. Widtsoe fra De Tolv Apostles Kvorum den 14. juni 1931 "til at være et sted, hvor din sandhed, din søns Jesus Kristi evige evangelium, skal forkyndes, både ved forskrift og eksempel, og hvor de indledende ordinanser som henhører til din Kirke, kan udføres."

Med bemyndigelse fra Det Første Præsidentskab blev indvielsesmødet ledet af ældste Spencer J. Condie fra De Halvfjerds, som er præsident for Europa Nord. Åbningsbønnen blev bedt af præsident Leif Mattsson fra Gøteborg Stav i Sverige. Efter åbningsbønnen gav præsident Erik Ryttersgaard fra Århus Stav udtryk for den glæde, som Kirkens medlemmer ville komme til at opleve ved snart at have et tempel i deres midte.

Johan S. Koch, stavspræsident for København Stav sagde i sine bemærkninger: "Denne bygning med sit indgangsparti med fire store søjler minder meget om Salomos tempel." Han gennemgik derpå dimensionerne for Salomos tempel og sammenlignede dem med størrelsen af den nuværende kirkebygning og kommende tempel.

Grunden blev derpå indviet af ældste Condie, som bad: "Vi er taknemelige for de velsignelser, som denne bygning har været i vores tilværelse, når apostle og profeter har båret deres særlige vidnesbyrd om dig i disse hellige omgivelser. Og nu, vor hellige Fader, hvor vi er samlet i din Søns navn, forenes vore hjerter i taknemmelighed over, at denne bygning nu vil gennemgå en omfattende ombygning til endnu helligere formål: At blive et helligt tempel, et Herrens hus hvori hellige, evige ordinancer vil blive udført, deriblandt besegling af familier for evigt og evigt ... Må vi, når vi genindvier denne grund, også genindvie vores liv til dig."

Artikel om templet i Danmark venligst stillet til rådighed af Church News, den 29. maj 1999.

Yderligere ideer til fællestid i oktober 1999

Følgende er yderligere ideer til fællestid, som Primarys ledere kan bruge sammen med de ideer til fællestid, der er tryk i Liahona, oktober 1999. Vedrørende lektion, instruktioner og aktiviteten, der hører til disse ideer henvises til "Lad dit lys skinne" på side 6-7 i Lille Liahona.

1. Tal kort om missioneringen med børnene. Find ud af, om nogen har søskende, der udfører en mission, om nogen af dem er blevet undervist af missionærerne eller om nogen af dem forbereder sig til at udføre en fuldtidsmission Fortæl dem, at vi alle kan være missionærer nu. Syng en primarysang om missionering. Genfortæl "Min lærer havde ret" (Lille Liahona, oktober 1999, s. 4-5). Spørg: "Hvad vil vi undervise verden i?" Spørg "Hvordan kan vi vidne over for menneskene og hjælpe dem med at forstå?" Fortæl en beretning om vigtigheden af ikke blot at være et godt eksempel men også af at åbne munden og fortælle vores venner det, som vi ved om evangeliet. Forklar, at Ånden lader undersøgerne vide, at evangeliet er sandt. Når undersøgeren føler Helligåndens vidnesbyrd, vil han eller hun ønske at blive døbt. Spørg, om nogen af børnene har overværet en dåb. Spørg, hvordan det føltes. Syng "Når jeg engang bli'r otte år" (*Lille Liahona*, oktober 1999, s. 16). Spørg børnene, hvordan de kan hjælpe de nyomvendte med at forblive trofaste. Bær vidnesbyrd om, at Herren vil velsigne os, når vi deler evangeliet med vore venner.

2. Forklar, at børn kan være gode eksempler. Læs 1 Timotheus 4:12. Tænk sammen på beretninger fra skriften, hvor unge mennesker har været gode eksempler. Mulige historier er: Samuel lyttede til Herren (1 Samuel 3:1-8); Jesus underviste og lyttede i templet (Lukas 2:41-52); Daniel og hans venner, der ikke drak kongens vin (Daniel 1:8-15). Motivér børnene til altid at leve værdigt til at komme i templet og udføre en mission. Sæt et kort med "Mine evangeliske standarder" eller sæt hvert enkelt evangelisk standard op. Saml billeder eller ting, der illustrerer hver evangeliske standard. Lad børnene tegne et billede eller tage en genstand fra en pose og sammenligne den med den rigtige standard. Spørg dem om deres egne oplevelser med denne standard. Læs hele den evangeliske standard, efterhånden som hver sammenligning bliver gennemført. Mulige genstande: Et billede af en dåb, en ituslået tallerken eller en ituslået kagedåse (ærlighed), en forbinding (venlighed), et ærbart stykke tøj, en god bog eller video; en CD eller musikkassette med god musik; ordet bandeord i en lukket cirkel; et billede af en cigaret i en lukket cirkel; et billede af en kirke eller af standardværkerne eller af en dagbog; VDR-symbolet; et billede af et tempel, en missionær, en brud og brudgom. Du kan bruge mere end en genstand per standard, afhængig af tiden. Du kan samarbejde med sanglederen for denne Fællestid og synge en primarysang for nogle af standarderne, efterhånden som sammenligningerne bliver foretaget.

3. Til de mindre børn kan du fortælle om gode eksempler, som du har set i jeres eget ward eller gren blandt børnene. Eller fortæl følgende beretning om den fem-årige George, og hvordan han var et godt eksempel. George var det gladeste barn i nabolaget, og han ønskede mere end noget andet at være missionær. Han kom med blomster til de ældre naboer, løb ærinder, besøgte de ensomme, rev blade sammen og hilste på alle på sin vej. En dag fandt hans forældre ud af, hvilken dygtig missionær han var. En nabo kom forbi og sagde, at han og hans familie ønskede at vide mere om, hvad det var, der gjorde George til så glad og hjælpsom en dreng. Tal med børnene om, hvordan de kan være gode eksempler og dele evangeliet med andre. Mens I synger en primarysang, så lad en papirsol gå rundt i klassen. Når musikken standser, så lad det barn, som holder solen, fortælle, hvordan han eller hun kan være et godt eksempel (ved at gå i kirke, være venlig, hjælpe mor og fortælle sandheden, invitetere venner til Primary, osv.) eller fortælle, hvordan han eller hun har det med evangeliet (Jeg elsker min familie, min familie elsker mig, jeg holder af at høre præsident Hinckley tale, jeg elsker historierne i Mormons Bog, osv). Hvis et barn har svært ved at tænke på noget, kan du sige: "Jeg bliver især glad, når (barnets navn) (smiler, synger i Primary, hjælper med at sætte stolene på plads, er ærbødig osv.)." Fortæl børnene, at missionærerne lader deres lys skinne ved at være gode eksempler og dele evangeliets lys med andre.

4. Se yderligere materialer i "Jeg kan være missionær nu", *Børnestjernen*, oktober 1998, s. 6-7; "Medlemsmissionær på ni år", *Lille Liahona*, oktober 1999, s. 15 samt "Jeg prøver at være som Jesus"-artikler i andre udgaver.

Den kraft, som kommer når man hjælper at omvende og fastholde

Fra Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab

For nylig fortalte en søster beretningen om sin omvendelse. Hun sagde: "Min mor var meget af min barndom på et hospital. Min far arbejdede hårdt for at opdrage os og sørge for os på samme tid. Det var ikke let – for ham eller for os. Men vi blev velsignet ved at vide, at en kær sidste dages hellig søster sendte os et brød, hver gang hun bagte. Når hun syltede, sendte hun noget over til os. Hun kom ofte, mens vi ikke var hjemme og gjorde rent hos os.

Vi var ikke medlemmer af Kirken dengang. Og faktisk var der ingen af os, som sluttede sig til Kirken, mens hun levede. Men på grund af hendes eksempel er alle os fire børn nu aktive medlemmer af Kirken. Jeg håber, at hun på en eller anden måde ved, hvilken vidunderlig indflydelse, hun har haft på os."

Herren erklærede: "Den, der har reddet sit liv, skal miste det, og den, der har mistet sit liv på grund af mig, skal redde det" (Matthæus 10:39). Vi indbyder alle søstre i Hjælpeforeningen til at miste sig selv i tjeneste for andre. Ægte venskab og tjeneste er af uvurderlig betydning i indsatsen for at omvende og fastholde. Søstrene kan involvere sig på følgende måde:

- Bed om at blive ledt til nogen, som Herren har forberedt til at modtage evangeliet.
- Hjælp ikke-medlemmer med at lære om deres forfædre gennem de hjælpekilder, som findes på slægtshistorisk center.
- Besøg de nyomvendte og sørg, for at de modtager trofaste besøgslærerinder.
- Ledsag undersøgere og nyomvendte til Kirkens møder og aktiviteter.
- Gør det muligt for de nyomvendte at deltage sammen med stærke søstre i barmhjertighedstjeneste samt i andre aktiviteter.

Præsident Hinckley har sagt: "I denne proces (med at finde folk, der vil lytte til evangeliets budskab) behøver vi ikke at fornærme nogen. Vi behøver ikke at være arrogante. Den mest effektive pjece, som vi nogensinde vil bære rundt på, vil være det gode i vores egen tilværelse" ("Find lammene, vogt fårene", *Liahona*, juli 1999, s. 104).

En sjæls værdi

Fra Søndagsskolens hovedpræsidentskab

Den 1. april 1999 åbnede præsident Gordon B. Hinckley og Søndagsskolens hovedpræsidentskab en tidskapsel, der var blevet forseglet af Deseret Søndagsskolens hovedpræsidentskab i 1949. Denne æske var fyldt med fotografier fra Søndagsskolen, undervisningsmaterialer samt andre ting af historisk værdi. Efter at have gennemset materialet i æsken, bekendtgjorde præsident Hinckley, at en ny tidskapsel vil blive forseglet senere i år, og at den skal åbnes 50 år fra nu af.

Søndagsskolen er i sig selv som en tidskapsel, noget af en skattekiste. Vi lægger vores trofaste tjeneste i den med den forsikring, at når vi gør det, så vil andre tage en bedre viden om evangeliet ud af skattekisten samt et tættere forhold til vor himmelske Fader.

Blandt de store skatte, som Søndagsskolen kan bevare, er vidnesbyrdet hos Kirkens medlemmer, De, som kommer med et skrøbeligt og nyt vidnesbyrd, de, som kommer for at gøre krav på deres vidnesbyrd efter en tid, og de, som opbygger deres eksisterende vidnesbyrd bør alle gå fra Søndagsskolen med en øget åndelig styrke, med større tro på Herren og hans Kirke og med en beslutsomhed om at holde ud i trofast tjeneste i evangeliet.

Det er muligt for os som ledere og lærere i Søndagsskolen at dele evangeliet – og se vore anstrengelser bære frugt – en af de meste enestående oplevelser, som vi kan opnå. Vidnesbyrd er som skatte. Lad os bevare dem omhyggeligt ved at gøre følgende:

- Forbered lektionerne godt, idet du fokuserer på den, som måske kæmper med sit eget vidnesbyrd.
- Bær ofte dit vidnesbyrd med kraft, når du påvirkes af Helligånden hertil.
- Involvér hvert eneste medlem i klassen, når det er muligt.

Vid, at vor himmelske Fader elsker hvert eneste af sine børn, og værdsætter dem så højt, at han gav sin enbårne Søn, så de kan vendte tilbage til hans nærvær. En af vore store glæder er at deltage i samt opbygge vidnesbyrd om denne store forløsningsplan.

FOTO: JAREN WILKEY

Primarys arbejde – hjælper med at omvende og fastholde vores børn

Fra Primarys hovedpræsidentskab

Frelseren sagde: "Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres" (Markus 10:14). Omvendelse af de små børn til Jesu Kristi evangelium begynder, når de forstår, at de er børn af Gud, og at vor himmelske Fader og Jesus Kristus elsker dem.

I løbet af år 2000 vil vi undervise børnene i dåbens betydning. Deres omvendelse til Jesu Kristi evangelium begynder, når børn forbereder sig til at blive døbt og forstår, hvad det betyder at holde deres dåbspagt. Deres omvendelse fortsætter, når de viser deres kærlighed til Frelseren ved at følge hans eksempel.

Børn er værdifulde nyomvendte. Præsident Gordon B. Hinckley har opfordret os til at sørge for, at hver eneste nyomvendt har "en ven, et ansvar og at 'få næring gennem Guds gode ord' (Moroni 6:4)" ("Nyomvendte og unge mænd", *Stjernen*, juli 1997, s. 47).

Ethvert barn og enhver voksen leder og lærer i Primary vil blive styrket ved at modtage disse tre velsignelser, som præsident Hinckley har nævnt. Primary er det naturlige sted for virkeliggørelsen af disse velsignelser. Overvej bønsomt, hvad du kan gøre i din Primary for at blive en del af denne vigtige indsats, herunder:

- Invitér hvert eneste barn, som er indskrevet i Primary, til at deltage.
- Planlæg aktiviteter og søndagslektioner, så de sikrer, at alle, som deltager og tjener i Primary, har en ven, et ansvar og næres af "Guds gode ord."
- Bed om forståelse for, hvordan du kan hjælpe hvert eneste barn og voksen medarbejder i Primary.

At hjælpe med at omvende og fastholde børnene gennem opbyggelsen af vidnesbyrd er Primarys værk. Tak, fordi I gør Primary til et sikkert og lykkeligt sted, hvor børn og alle, som tjener der, kan føle kærligheden fra vor himmelske Fader og Jesus Kristus samt glæden ved at være medlem af Kirken.

FOTO: MICHAEL MCCONKIE

GUF: Et redskab til missionering

Fra Unge Pigers hovedpræsidentskab

GUF tilvejebringer en missioneringsmulighed, som kan åbne de åndelige døre til mindre aktive medlemmer og undersøgere. Under GUF kan de unge og ledere føre unge mennesker, som tøver med at komme i Kirken om søndagen, ind i fællesskabet. Alle de unge bør føle, at de hører til her.

Når GUF er godt planlagt og omfatter både et indledningsprogram og en meningsfyldt aktivitet, vil de unge mennesker føle Herrens Ånd og vide, at de er elsket og accepteret.

Indledningsprogrammet er af betydning, for det giver mulighed for at lære salmerne, holde tale, dele af sine talenter og indbyde Herrens Ånd til at komme.

GUF tilvejebringer ligeledes en mulighed for at demonstrere, at efterlevelse af evangeliet er fyldt med glæde, og kan være livgivende og sjovt. Det er en tid til at udvikle og styrke venskaber, som kan fortsætte i skolen, i hjemmet og gennem hele livet. Det er grobund for unge ledere – hvor de med succes kan lære at udfylde mange forskellige ansvar. Uanset om det er at lave kludetæpper, spille fodbold eller synge i en musical, så er GUF både uimodståelig og givende, hvis de føler Herrens Ånd, kærlighed og accept.

GUF bør være lige så forskellig som de unge mennesker, som deltager. Hvor der findes en balance mellem musik og drama, sport, færdigheder i hjemmet, tjeneste og andre aktiviteter, vil de unge få mange forskellige erfaringer, som vil gavne dem resten af livet. Når aktiviteterne hos Unge Mænd og Unge Piger forstærker de principper, som bliver undervist i i søndagens lektioner, vil disse aktiviteter styrke de unge menneskers liv og lægge en fast grundvold, som de kan bygge deres fremtid på.

Når vi følger præsident Gordon B. Hinckleys råd, vil vi sikre, at hver eneste medlem har "en ven ...et ansvar. De har brug for næring gennem Guds gode ord." ("Nogle tanker om templer, fastholdelse af nyomvendte og missionering", *Stjernen*, januar 1998, s. 55). GUF kan være en magtfuld indflydelse til opnåelse af dette store værk.

FOTO: STEVE BUNDERSON

KORTE NYHEDER

- Flere end 100 unge sidste dages hellige mødtes for nylig i Bulgarien i denne nations første ungdomskonference, som var en begivenhed, der strakte sig over tre dage med temaet "Vælg det rette". De unge deltog under ledelse af missionspræsident i Sofia Missionen i Bulgarien, Gary Stephens og hans hustru, Annette, forskellige workshops indenfor adfærd, musik, medier, madlavning, sport og talentshow. En dansegruppe viste bulgarske folkedanse, og de unge blev undervist i amerikanske folkedanse og en speciel folkedans, line dance. Konferencen blev afsluttet med et nadver- og vidnesbyrdsmøde under ledelse af distriktspræsidenten i Sofia, Georgi Dermendjiew.

FOTO: DON MATHIS, VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF *CHURCH NEWS*

Folkedansere optræder for de unge sidste dages hellige ved den første ungdomskonference i Bulgarien.

- Flere end 100 sidste dages hellige musikere – herunder det 97 stemmer store Mormon Oratorio Chorus, fem solister og 9 instrumentalister – gav for nylig koncert i New York Citys Carnegie Hall. Musikerne opførte forskellig religiøs musik som en fejring af Frelserens opstandelse for de 2000 gæster. "En stor styrke, som vi har i New York-området er vore kunstnere" sagde Brent Belnap, som er præsident for New York stav i staten New York, som organiserede koncerten.

DAHLEONG POON, VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF *CHURCH NEWS*

Violinist Jenny Oaks Baker og pianist Jenny Taylor optrådte i Carnegie Hall.

STILLET TIL RÅDIGHED AF *CHURCH NEWS*

Ældste Donald L. Staheli i nærheden af mindepladen for Wilford Woodruff.

- En mindeplade og mindesten i sandsten blev for nylig indviet i nærheden af præsident Wilford Woodruffs fødested i Avon, Connecticut. Præsident Woodruff blev født den 1. marts 1807 som søn af Apek og Beulah Woodruff og gik i skole i området og arbejdede i sin fars kornmølle. Mindestenen er placeret i en offentlig park cirka en kilometer fra det sted, hvor denne mølle lå, som nu ejes af en privat drengeskole. Indvielsesbønnen blev bedt af ældste Donald L. Staheli fra De Halvfjerds og førsterådgiver i områdepræsidentskabet i det nordøstlige Nordamerika.

Mange Tak

Mange tak til alle dem, der har sendt materiale til lokalsiderne.

Lokalsiderne er meget afhængige af, at I sender artikler om, hvad der foregår rundt om i Danmark. Der er desværre for lidt materiale til at gøre siderne rigtig lokale, så vi har brug for jeres hjælp.

Send artikler til Translation Division
Borups Alle 128, 1.th.
2000 Frederiksberg

Red.

Brev fra USA

Kirkenyt har modtaget brev fra bror Erik Andersen, som blev omvendt i 1950.

Han forlod Danmark i 1959 og bor nu i Salt Lake city.

Bror Andersen er interesseret i at arrangere en tur til København i forbindelsen med templets indvielsen til næste sommer.

Hvis andre I USA er interesseret i sådan en tur, eller hvis nogle i Danmark kan være behjælpelig med sådan et arrangement, må de meget gerne kontakte bror Erik Andersen

Fax: 801-487-8080 E-mail: erikandersen@juno.com

99990 110 EUROPE NORTH AREA (DANISH)